

ZBIGNIEW PODSIADŁO

Urodził się w 1955 roku na Ponidziu.

Mieszka i pracuje w Sosnowcu.

Członek Związku Polskich Artystów Fotografików.

Od 2004 roku prezes Okręgu Górskiego ZPAF

i członek Zarządu Głównego ZPAF.

Wielokrotny laureat najważniejszych konkursów i wystaw fotograficznych.

Za swą twórczość został uhonorowany między innymi:

Medalem 150-lecia Fotografii.

Złotą Odznaką Polskiej Federacji Stowarzyszeń Fotograficznych.

Odznaką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

„Zasłużony Dla Kultury Polskiej”.

Laureat Artystycznej Nagrody miasta Sosnowca w 2010 i 2019 roku.

Członek Rady Fundacji „CENTRUM FOTOGRAFII”.

Członek Rady Programowej Centrum Sztuki – ZAMEK SIELECKI.

Członek Rady Kultury miasta Sosnowca.

Brał udział w ponad dwustu wystawach międzynarodowych i krajowych.

Otrzymał medale i nagrody na wystawach w Zagrzebiu, Singapurze,

Rio de Janeiro, Budapeszcie, Moskwie, Madrycie, Pekinie, San Francisco,

Berlinie, Pradze i wielu innych.

Uczestnik i organizator plenerów i sympozjów artystycznych.

Juror wielu międzynarodowych i krajowych konkursów i wystaw fotografii.

Autor kilkunastu indywidualnych wystaw problemowych.

Reakcje -1977, Fotografie -1979, Etiuda Śląska -1984, Cykle Fotograficzne -1985,

Akt i Portret - 1986, Prowincja - 2003, Łemkowyna - 2005, Tożsamość Miejsca

- 2010, Tajemnica Tryptyku - 2013, W Szarościach - 2014, Igrzysko Boże - 2015,

„PODSIADŁO” - 2017, Fotografie - 2018, „Wspomnienia” - 2019.

Prace Zbigniewa Podsiadło znajdują się w zbiorach Muzeum Śląskiego w Katowicach,

Muzeum Historycznego w Bielsku-Białej, Muzeum Pałac Schoena w Sosnowcu oraz

w zbiorach prywatnych w USA, Niemczech, Szwajcarii, Anglii, Włoszech oraz w kraju.

W uznaniu wybitnych osiągnięć twórczych Zbigniew Podsiadło uhonorowany został

przez Ministra Kultury Srebrnym Medalem Zasłużony Kulturze GLORIA ARTIS.

Zbigniew PODSIADŁO

prowincja

fotografia z zapisu srebrowego

GALERIA

krótko i węzłowato...

w kooperacji ZPAF OŁ

Wernisaż wystawy 8 listopada 2023r. o godzinie 17:00

Wydział Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska
POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ

Pałacyk, pierwsze piętro, Łódź ul. Wólczańska 213

Zbigniew Podsiadło

Głównym nurtem twórczości utytułowanego sosnowieckiego fotografa Zbigniewa Podsiadło jest problematyka społeczna. Na swych zdjęciach ukazuje on świat, szczególnie ukryty za billboardami, reklamującymi telefony i krem na zmarszczki. Widzimy zaniedbane podwórka, blokowiska, dzieci ulicy i starców. Artysta nie idzie jednak w drugą skrajność – nie czyni brzydoty tematem swoich zdjęć. Po prostu pokazuje świat takim, jakim on jest.

Odrapane mury wznoszą się nad ulicami brukowanymi kocimi łbami, chodniki ograniczone krawężnikami z kamienia, poobdzierane afisze – określają materialność tych miejsc w sposób niemal bolesny, nie dający szans na wyślizgnięcie się zastanej przez nas czasoprzestrzeni. Dostowność zdjęć Zbigniewa Podsiadło jest tak sugestywna, że szukamy palcami nagrzaną powierzchnię kamienia, oddychamy głębiej, spodziewając się poczuć w gardle krztuszący kurz ulicy. A jednak zastosowane przez artystę środki wyrazu nadają tym obrazom wymiar ponadczasowy. Zachmurzone tajemniczo niebo, przydymione światło i skradające się cienie otwierają okno metafizyki. W tym kontekście wszystkie motywy nabierają znaczeń, przydanych im przez kulturę indoeuropejską – kulturę artysty i odbiorcy tej sztuki. Oto ulica staje się drogą – odwiecznym symbolem życia człowieka. Odrapane mury oznaczają upływ czasu, przemijanie, starość i śmierć. Budynki są jak ciało człowieka, na którym czas zostawia rany, rozgryza je i mieli na proch, osiadający na ulicach. Nasze osobiste doświadczenia dodają fotografiom kolejnych wymiarów: chropowaty ceglany mur ze zdjęcia Zbigniewa Podsiadło przywodzi na myśl tamten mur z przeszłości, który znaczył pierwszy pocałunek, pierwsze rozstanie, a może pierwszy powrót. Realność miejsca staje się odskocznią zarówno dla szerszych rozważań, jak i osobistych refleksji.

W twórczości Zbigniewa Podsiadło fascynująca jest lekkość, z jaką artysta uzyskuje w swoich zdjęciach głębie znaczeń, nie odwołując się do aranżowania scen ani plenerów. Jakże trudno czasami uwierzyć, że człowiek lub pies przeszedł zupełnie przypadkiem właśnie tą drogą, która była niezbędna, aby stworzyć idealnie zakomponowane ujęcie. Jak łatwo artysta zmienia te prozaiczne motywy w nośniki znaczeń! Sytuacje, które dla kogoś innego stałyby się materiałem dla prostej rejestracji, w obiektywie Zbigniewa Podsiadło przekształcają się w artystyczną metaforę na temat spektrum istnienia świata.

A wszystko to ujęte w ramy niezwykle wysmakowanej estetyki. Zrównoważenie kompozycji, precyzyjne prowadzenie linii, kontrasty fakturowe i temperaturowe budują sceny niczym pędzel któregoś z „dawnych mistrzów” wielkiego europejskiego malarstwa. Oglądając zdjęcia tego artysty stale mam wrażenie kontaktu z dziełem, nad którego powstaniem autor miał nieograniczoną kontrolę, którego wizję miał w głowie na długo, zanim wziął do ręki narzędzie swej pracy, które w procesie tworzenia uzyskało formę skończoną i w zupełności zgodną z zamysłem autora. Zastosowanie względem zdjęcia wszelkich zasad tradycyjnego malarstwa ubogaca sztukę fotografii, nie odbierając jej specyficznej tylko dla niej wartości, jaką jest autentyczność obiektu. Artysta łączy to, co najwartościowsze w obu tych dziedzinach sztuki.

Fotografie Zbigniewa Podsiadło, jak każde dzieło, okazują się być wielowymiarowe i wieloznaczne, zależne od wrażliwości odbiorcy a przy tym poruszają ponadczasowe tematy egzystencji i przemijania.

Małgorzata Malinowska-Klimek

